

i mes fiats amb nosaltres mateixos, podem presentar batalla, enfonzar i establir per tot arreu la supremacia social, amb igualtat de drets per a tots els ciutadans i tindrem aixís sempre les mateixes aspiracions socialistes que engendren nostra activitat en la lluita pel benestar humà.

ISIDRE VERDAGUER.

Periodístiques

Un periodista agredit

NOSTRA PROTESTA.—Per el confrare «Arenys i sa Comarca» ens enterem de la agresió que sigué objecte el seu Director per part del periodista cursi Vives de la Cortada.

Nosaltres no coneixem ni volem conèixer les causes que hagin portat a tal punt l'adversitat entre els aludits senyors, però si guin les causes que's vulguin rès justifica que la defensa d'un home estigui confiada a la força bruta. Aquests procediments solament estan en us entre els salvatges, per lo que ens adherim a la protesta que varis confreres han aixecat contra el incult i barbre procedir d'En Vives de la Cortada.

DE "JUSTICIA".—Amb una atenta carta se ens comunica, pregant la seva publicitat, que per disconformitat amb el Director, han deixat de formar part de la redacció de «Justicia» de Lloret de Mar, el professor don E. Gimbernat i els conseqüents lliurepensadors En Josep Vilá i En Joan Reyné.

GLOSSES D'AMOR

A Na S. B. G.

II

Tu, formosa nena malgratenca, que't creies ésser la *musa* inspiradora de Dafnis, no ho ets; comprenc que és aspre i dur l'esvair-ho amb tanta nuesa, però Dafnis com a bon romàntic que és, no pot deixar creixer una vana ilusió. I no és que no siguis la dita musa, perquè no ets formosa i bella, que bé ho ets. Ho sab tothom. Ets gentil i encisera, com la meua enamorada, com la dolça i volguda Cloé, com élla ets de cos cisellat i escultural com eixit de la divina ma d'En Miquel Angel; com élla de rostre rialler i somniador alhora característic de la dona mediterrània, de la filla de les riberes del blau i melangiós mar llatí, que entona al besar la platja la cançó del amor, que tot enlairant l'esperit, allunya el tedi i la monotonia d'un viure melancòlic, de poeta epicurista; com élla escampes al passar lleugera i seductora, la gràcia del parlar, del riure el'lènic; com élla ets d'ulls grossos, d'ulls arrobadors, que martiritzen l'esperit i el cor a la vegada, que posen els nervis en tensió, fent recordar aquell paragraf de l'inspirat J. M. Bartrina: «El record més sublim de ma vida, ha estat el contemplar el sostre de ta cambra, al fons de tos ulls»; com ella ets de refinada sensibilitat, precursora d'expansions complacents alhora, a la carn i a l'esperit; com élla ets personificació estètica de la dona, sense extralimitats desenrotllos carnals, que engendren desitjos netament sexuals. Però no com élla reuneixes el màxim d'aquests dons, si bé en molta extensió, i per tant no és teu el cor de l'autor, ni per això pots ésser la musa inspiradora de

DAFNIS

AMMM

ARXIU MUNICIPAL DE MALGRAT DE MAR